

Ametystoví

Pavel Severa

O RAIL tour jsem slyšel již dávno, ale nějak jsem si říkal, že takovou šílenost nemám zapotřebí. Jenže okolo mě se o RT mluvilo víc a víc. Až jsem neodolal a označení jubilejní desátý ročník už mě nenechal klidným, tak jsem si řekl: „teď nebo nikdy“. Naštěstí jsem měl kamarádku, která s RT má bohaté zkušenosti jako účastnice i jako navigátorka, přimluvila se za mě v týmu a já mohl vyrazit na týmový seznamovací výlet. Jejich výhružky „předloni jsme naspali celkem 6 hodin“ atd. mě nechávaly klidným. Přežil jsem výcvik do aktivních záloh, tohle už bude hračka. Přesto jsem tajně doufal, že nebude tak zle :-)

Měli jsme navigátora vzdáleného přes 2000 km, což jen tak nějaký tým neměl. Celý závod jsme se snažili jít poklidněji a užívat si zážitků, někdy i dobrého jídla v restauraci. Někdy i pokoušeli rychlostní rekordy. U Rychlebek jsme měli zbytečně navíc 15 minut, určitě se dají zvládnout za 3 hodiny. Jinak mám stále v živých vzpomínkách startovní běh na tramvaj, úterní rozsvičku (opět běh) a pak čekání na posledním checkpointu na druhý tým a pokus o hecování posledního checkpointu závodu.

Letošní výherci nenechali nic na náhodě a vytvořili si dostatečnou bodovou rezervu, s dalšími 3 týmy jsme slušně drželi notu. Díky RT jsem poprvé jel 1. třídou, Pendolinem a Leo Expressem :-). Celkem je škoda délky závodu, za těch 5 dní nejde zvládnout všechny checkpointy. Tak je navštívím alespoň v režimu Fanda.

PS: Nelituji účasti, bylo to super a jel bych znovu!